

Прослава Преподобномученице Параскеве на Доброј Води

“Уколико желимо да следимо Христов пут требамо да изграђујемо једномислије, љубав која ће превазићи све различитости. Требамо да разумемо различитости не као претњу, него као надоградњу. Када те жеље нема ми се разилазимо и стадо Христово се распуди. Вера нам увек треба бити темељ, вера нас треба испуњавати, треба бити чинилац који ће нас водити кроз живот” – рекао је Епископ Херувим.

На празник Преподобномученице Параскеве, 08. августа 2022. године, Његово Преосвештенство Епископ осечкопољски и барањски г. Херувим благоизволео је богослужити у храму Преподобне матере Параскеве на Доброј Води у Вуковару.

Епископу Херувиму саслуживали су јеромонах Пајсије (Будимир), Епархија

далматинска, протојереј-ставрофор Михајло Марјанац, парох у пензији, протојереј Александар Ђурановић, архијерејски намесник осечки, протојереј-ставрофор Слободан Блажић, парох боровонасељски, протојереј-ставрофор Саша Кузмановић, архијерејски намесник вуковарски, јереј Горан Тодоровић, парох белобрдски, протојереј-ставрофор Миљен Илић, парох друге парохије вуковарске, ђакон Војислав Николић, парох придворне капеле Светог првомученика и архиђакона Стефана у Даљу и ђакон Слободан Гајдашевић.

На Светој Литургији су били присутни господин Александар Накић, генерални конзул Републике Србије у Вуковару и господин Дејан Дракулић, председник Заједничког већа општина.

Епископ Херувим дао је поуку сабранима о путу Христовом који нам је свима задат, то је пут једномислија и љубави који превазилази све различитости.

-У име Оца и Сина и Светога Духа!

Часни оци, драги народе, поштовани господине конзуле, поштовани председниче Заједничког већа општина, нека свима буде на здравље и на спасење данашњи дан који нас је окупио у овој дивној долини молитве. Многи људи овде себи налазе утеху, мир и спокој. То се заиста и осети, велика је то радост свима нама што имамо такво место где можемо да гасимо жеђ своје душе.

Велико је то што можемо да поделимо радост данашњег дана, празника Преподобномученице Параскеве. Велика Тајна се налази у њеном мученичком страдању за веру Православну. Из тога страдања васкрсла је Христова вера, потврдила се њена вера. Њено страдање било је заиста велико. Родила се у Риму, у време безбожнога цара Антонина. Цару и његовим ђелатима показала је веру, многим мукама је била истјазавана, али њена вера не само да је истрпела све него је и цар примио веру. Велике муке човек може претрпети за Христа, а чврстина вере је као огањ који сажиге непријатељске стреле. Тада се пројављује Благодат Божија и дешавају се чуда. Благодат Духа Светога коју је изливао лик Преподобномученице Параскеве победила је све напоре цареве да склони Параскеву са лица земље. Молитвом и подвигом светица је све то пребродила. Њеним мукама ту није био крај, скончала је у време злогласног цара Тарасија када је била посечена. Њена слава није никада била упитна, јер је својим животом посведочила веру која се затим пројавила на многим местима. Многе наше цркве прослављају спомен на ову дивну светитељку, подражавајући и созерцавајући њено страдање. Све ово је пример каква треба да буде чврстина наше вере.

Постоје многа искушења кроз која данас пролазимо, а пролазићемо кроз још многа. Никада се не смемо одрећи своје вере, свога огњишта, језика и своје

културе. Без обзира на сва искушења и муке, без обзира на међусобне различитости које су производ људског умовања и самовоље. Уколико желимо да следимо Христов пут требамо да изграђујемо једномислије, љубав која ће превазићи све различитости. Требамо да разумемо различитости не као претњу, него као надоградњу. Када те жеље нема ми се разилазимо и стадо Христово се распуди. Вера нам увек треба бити темељ, вера нас треба испуњавати, треба бити чинилац који ће нас водити кроз живот.

Христос је наш Пут, Истина и Живот. Тим путем је следовала и Преподобномученица Параскева. Њен пут треба да подражавамо, њену веру да имамо. Својим живљењем треба да ју исповедамо, да нам она буде пример и снага да као огањ сажижемо сва искушења кроз која ћемо пролазити.

Љубав и ревност према Богу треба нам бити на првом месту. Љубав према ближњем треба бити једна од основних заповести, јер једино слога и саборност као својства Цркве су основа за останак и опстанак на овим просторима. Заједно можемо пуно. Уколико једни друге разумемо можемо да чинимо чуда, горе да померамо. Међутим, када свако иде на своју страну ту нема среће, нема благослова Божијега нити љубави Божије. Тада је само мрак, таштина и ништавило.

Држећи заповести Божије, подражавајући заповести Божије у свом животу бићемо на путу Преподобномученице Параскеве коју данас прослављамо и Свете мајке Параскеве којој је овај храм посвећен. Чинећи тако потврђујемо нашу веру, нашем животу дајемо печат који добија сасвим другачији смисао. Добија христоваскрсли смисао. Васкрсењем треба да дишемо, Васкрсење треба бити круна нашега живота. Све у овом свету је бесмисао ако није прожето Тајном вере. Свети Сава нас је руководио тим путем, вером нас је заросио да бисмо били благословен народ свестан свог назначења у овом свету.

Дао Господ да се сабирамо у оваквој радости. Радост је дубоко укорењена у нашој вери. Хришћанство није вера таме и мрака, него вера радости и светлости – великих дарова Божијих. Све је могуће ако смо у љубави, ако смо у слози и јединству. То је оно што нас треба изграђивати. Тако ћемо бити народ који чува своју дедовину, своју очевину. Моћи ћемо да опстанемо без обзира на искушења која нас непрестано и непрестано силом враћају уназад. Не смемо се предати, не смемо оставити крст свога дома, него напротив, морамо се издигнути изнад свих тих искушења. Требамо показати да је ова земља наша, да смо на овој земљи развијали културу, изграђивали овај простор ни у ком случају угоражавајући друге. Светосавље које нас је водило показује нам управо да можемо сви заједно да живимо, да можемо живети у миру и љубави. Као православни хришћани то и проповедамо, то проносимо.

Благодат коју ми носимо никога не угрожава. Народ смо који је ову земљу изграђивао, који је ову земљу обрађивао и остављао ове дивне светиње као залог за будућност. Хвала Богу трудимо се да тако и наставимо и да

ник. Нека

eparhija-osjeckopoljskabaranjska.hr